

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 484/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. novembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť I. T..., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených práv uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tdo V 4/1011 z 26. júla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. októbra 2011 doručené podanie I. T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie jeho bližšie neoznačených práv uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Tdo V 4/1011 z 26. júla 2011 (ďalej aj „namietané uznesenie“). Ústavný súd vychádzajúc z obsahu podania sťažovateľa dospel k názoru, že je úmyslom bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľ uviedol, že najvyšší súd „Prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2011 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený I. T. zastúpený obhajcom JUDr. B. P... i proti uzneseniu Najvyšší súd Slovenskej republiky z dňa 10. septembra 2009 sp. zn. 5 To 2/2009 a takto rozhodol.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného odmieta.“.

Sťažovateľ argumentuje tým, že v jeho trestnej veci od začiatku trestného stíhania dochádzalo k pochybeniam zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Ďalej poukazuje na to, že „K pani vyšetrovateľky chcem dodať ako dospela k celému obvineniu ktoré mi doručila 27. 7. 2005 z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b) písm. j) Tr. zákona, že sme mali spoločne dohodnúť a prípadne usmrtiť K. A. v nezistenom čase po 20. 00 hod. Na súdnom pojednávaní neboli zodpovedané keď som to žiadal a neboli ani zaprotokolované v zápisnici súdneho konania ako aj iné veci, ktoré sa týkali k trestnej veci. Ako pani vyšetrovateľka mohla približne určiť čas 20.00 hod, keď ani súdny znalci Dr. V. M. a Dr. F. Š. zo súdnej pitvy ustálili záver, že k smrti K. A. došlo s najväčšou pravdepodobnosťou dňa 18. 4. 2005 v skorých až večerných hodinách. Na závere znalcov chcem dodať len toľko, že poškodená K. A. podľa svedkov nebolo možno ani 48 hodín nájdená sestrou F. B. V tej dobe mali znalci na súdnej pitve približný čas úmrtia plus-mínus 1 hodina. A nie ako napísali vo svojom závere posudku a vypovedali na súdnom konaní. Znalci už ako som sa vyjadril a napísal nezistili čas úmrtia, ale pani vyšetrovateľka ho určila. Čo chcem k tomu dodať. Už ako som Vám napísal sťažnosť, ktorú ste obdržali 8. septembra 2011 a uviedol na výpoveď I. Š. z dňa 30. 8. 2005 pani vyšetrovateľka vypočula I. Š. a aj vypovedal (bez prítomnosti môjho právneho zástupcu, pri iných sa zúčastnil) ako pani vyšetrovateľke vyhovuje a hlavne čas kedy sa trestný čin mal stať.

K výpovedi I. Š. z dňa 30. 8. 2005 chcem ešte dodať ako som sa vyjadril v sťažnosti. Citujem: I. sa postavil za ňu, ľavou rukou ju chytil popod krk a pravou rukou v ktorej držal nôž jej pichol do pravej strany krku. Na to chcem poukázať.

Znalec MUDr. V. M. dňa 9. júla 2008 na hlavnom pojednávaní predniesol, citujem: Je však málo pravdepodobné, že by útočník najprv bodol do krku poškodenú a potom ním ťahal po krku, pretože všetky tie poranenia boli prerezané v jednej rovine, jednoznačne sa jednalo o mohutný tlak a o jeden ťah.

Zuznesenia sp. zn. 1 Tdo V 4/2011 strana 6 citujem: Je na rozhodnutí súdu konajúceho vo veci, aké dôkazy v konaní vykoná a ktoré dôkazy, aj keď sa procesnou stranou navrhované nevykoná.

V tomto smere len chcem dodať, navrhované žiadosti ako urobiť rekonštrukciu prípadu, detektor lži, opakovanie pokusu pachovej stopy a vypočúť na súdnom konaní svedkov, ktorí sa súdneho konania nezúčastnili ako aj vypočúť svedkov, ktorých som žiadal vypočúť mi krajský súd neumožnil. Ako sa mám obhájiť a dokázať, že som trestný čin nespáchal. Krajský súd vypočul tých svedkov, ktorí mi len mali pričať v súdnom konaní.

Základné práva a slobody:

Nebolo mi umožnené rekonštrukcia prípadu, detektor lži, opakovanie pachovej stopy v prípravnom konaní na základe týchto skutočností mi bolo zamietnuté. Sťažnosť smeruje na Krajský súd Banská Bystrica, ktorý odmietol moje žiadosti na doplnenie výpovede svedkov, ktorí by mohli vypovedať v môj prospech. Bolo mi odobrané právo na spravodlivý súd podľa Ústavy Slovenskej republiky.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby vyslovil, „že došlo k porušeniu zákona podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku, zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica a zamietnuté dovolanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky a vec vrátil tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol“.

Sťažovateľ napokon žiada, aby mu bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený advokát, pretože jeho majetkové pomery mu neumožňujú hrať náklady povinného právneho zastúpenia z vlastných zdrojov.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojich bližšie neoznačených práv uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Tdo V 4/1011 z 26. júla 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti neuviedol dátum, kedy mu namietané uznesenie bolo doručené. Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v súčinnosti s Krajským súdom v Banskej Bystrici zistil, že namietané uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 18. augusta 2011.

Podľa § 179 ods. 1 Trestného poriadku uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 179 ods. 5 Trestného poriadku uznesenie, ktorým sa rozhodlo o opravnom prostriedku, sa prokurátorovi, osobe, ktorej sa rozhodnutie priamo týka, a osobe, ktorá svojím návrhom dala na uznesenie podnet, vždy v rovnopise doručí.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej judikatúry (napr. III. ÚS 90/03, III. ÚS 188/03, III. ÚS 81/06) vyslovil, že pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, a nie jeho právnomu zástupcovi.

Namietané uznesenie najvyššieho súdu bolo sťažovateľovi v zmysle § 179 ods. 5 Trestného poriadku v odpise doručené preto, lebo ním bolo rozhodnuté o opravnom prostriedku (v danom prípade o dovolaní ako mimoriadnom opravnom prostriedku) a sťažovateľa sa priamo dotýkalo.

Od doručenia tohto uznesenia (od 18. augusta 2011) mal sťažovateľ k dispozícii lehotu dvoch mesiacov, ktorá bola postačujúca na uplatnenie účinnej ústavnej ochrany (vrátane porady s právnym zástupcom) a rešpektovala tiež princíp právnej istoty.

Sťažovateľ však sťažnosť v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď mu bolo namietané uznesenie doručené, nepodal. Sťažovateľ síce doručil 8. septembra 2011 ústavnému súdu podanie, ktoré však sudca nekvalifikoval ako návrh na začatie konania (t. j. sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy), a preto bolo prípisom z 12. septembra 2011 podľa § 23a zákona o ústavnom súde odložené. Predmetný prípis bol sťažovateľovi doručený 16. septembra 2011. Keďže konanie vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu podaniu bolo právoplatne skončené 16. septembra 2011, neprichádzalo do úvahy, aby ústavný súd počítal začiatok plynutia lehoty vo vzťahu k jeho terajšiemu podaniu od doručenia predchádzajúceho podania.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum doručenia namietaného uznesenia najvyššieho súdu sťažovateľovi (18. augusta 2011), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (26. október 2011), na poštovú prepravu podanú 21. októbra 2011, ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05). Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej nastolenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2011